

ΕΟΡΤΗ

ΙΑΓΙΑ Τέρμαχος

της του Έλληνισμού

ΤΟ ΘΑΥΜΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ

τά όλιστα σχετικά επεισόδια, που αναφέρονται εις την Γραφή, λατρεύει τον Νουνομή της σαν μητέρα στοργική. Παράκολουθεί το υπεράνθρωπο Του στάθιον κατά τα χρόνια

δόγμα της απεπαρθένιας Θεοτόκου. Ήδη από τον χρόν του ζου αιώνα, το Τεσσαγγέλιον του Ιακώβ διαπιστώνει Κλήμης λεξιγράφος το έπαινον μισοβρόδυτον. Εις τον 4ον να δ' Άγιος Αμνρότος πα την προφήτιν. Εξή ενός τόσο μεγάλου μυστ εις την προφήτιαν του κηλ. εν τη Πάλασ Δια Τό 461 η εν Χαλκηδόνα. Δ ιουμνική Σύνοδος παρεί το δόγμα της απεπαρθένια Θεομήτορος, δόγμα το ό έκτοτε, δι' όλας τας έκκλσας (έξω φυσικά από τους μαρτυρομένους και τας όρους ποικιλίας των) άπασαν άναστήσαν, και μη τε άμφισβητήθεν σημειον Χριστιανικής Ορθοδοξίας Κεφαλική Εκκλησία. Ο τε, προέχρησεν εις τή ον αυτό περισσώτερον. Άγιος Λόγουτος, έπεί εις το απόλυτος, άνακαρ της Παρθένου, ως γνήσις βίαις άπονομή άνα, και ο- τατορικών άποκλήματος. Η Ορθόδοξος Εκκλησία εις τήν γνήσιαν γρηκική παράδοσιν, δεν έβας την άσφατη, ή Κεφαλική κλησίς τον παραθέτον α δια συνόδικης αποφάσεως πρωτοίσης από τον Πάσαν τον ΙΧ, καθήρισε το έ- κτης 'Αμνάντου συλλήψας *

Οι θεολόγοι της Άλ- θείας πρώτοι της έκαση προφωνιμιαν Θεοτόκος Θεομήτορ. Τόν 4ον αιώνα, ορθόδοξια εις καθεμ εις τή γραπτά του Εύσεβίου λόγους του 'Αγίου Τσαίου, εις τα συγγράμ του Διδύμου και πρό πα από τον Γρηγόριον τον Ναζυών, ό όποιος κηρύσσει όστις εού πιστεύει την Πα ιαν Μαρίαν Θεοτόκον είν μετέχει Θεού. * Άγιαν Πα ιαν, Θεοδ Μητέρα την όν ρις ό Πράκλος εις ένα π γράμμα του ό Κωνσταντ πόλει τό 430 και εδωκεται μιν παρθένιας ημεμιατόν, του δεύτερου Άλθις παρθέ- σαν, έργαστήριον, εις τό όποι. ον δύο φυσικές συνηκόησαν, μονοεικνιμνιτάς ανθρώπινους Θεοδ γάρυον», όνει την Παρ θον Κορίλλος ό 'Αλεξανδρεί- ας τό 431 εις τόν λόγον του, τόν έκφωνήντα εις την διαώ νυμν της έκκλησίαν εν Έφε- σο, κατά την έκκλησίαν της Γ' έκεί Συνόδου.

Η Μητέρα του Θεού, ή Παρ- θένος ή 'Αμνμος, ή Στοργική και Πανεμένη Παρθένος-Μη- τέρα, πώς μπορούσε να μην ύπαρξη εώς ές άρχης δια *

ΒΑΣΙΣ ΕΝ ΣΕΛΙΑ

Ν ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

άνευρίσκουν Υ ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΟΥ Β'.

ΙΟΣ ΤΟΥ ΧΙΤΛΕΡ ΔΙΑ ΤΟΝ ΜΕΓΑΝ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑ

Ο κατάλογος άπετελείτο από δέκα φογητά, χωρίς να λαμβάνε- ται υπ όψιν ή ούσια και τό βου- στή. Τά φογητά αυτά έσχεδίασαν τό ένα κομμάτι του άλλου και, ριμωόντες πρός τας πολιάς πα- τραγιάς παρράσεις, ό ίδιος ό Βασιλικός έσχεδίασε τας συστα- τιστάς του. Από τό ισχυρώστα- τα αυτά δέκα φογητά, να νήσου- ρα κατασκευάσαντο κατά την γού-

νός και τό ισχυρώστα, Εξ. Εξ Ελ- διστάς να προσκομίζονται ταύ- τε από όλας τας χώρας. Άλλωστ οι κηρύ του και τό θεωρησιό- τή, το έπρωμνισαν θεωρούσε φρούτα, καθ' όιας τας έποχας. Φρεϊδερίκος ό Β' έταυξ καλ ή και έπαιον διατίμα. Κατά τό γένος έπνε καμιά υποτίδια βου- γωδία ή καμιά παρρη σεμνί- ας. Στάσις έπνε λικά. Έπαιον Ελς να παραμύση στο τραπέζι υ- γρ. τις 3 ή α. α.

Ο άσφυμιατικός τρόπος του Α- το θεωρούσε, συχνά χαρακτηρίζε- να με τους στατισμούς του. Εί- ναι μάλιστα πρόνμια να είναι όπ εις της διαβολών τούτο, τρέπον έν- έλγινον δεικνι παρά οι έπαιμοι στρατηγί και μόνον καθ' έπαι- ριν καίς συνταγματάς. ή κα- νέν παρρουν Ιθαίκετας συμπα- ρες εις τόν Βασιλιά. Οι Έπαιον έν- συμμετέγον παρά κατά τό έπαι- μα δεικν της Αλβίας, τό όπαιον ή- σαν μάλλον σπείν, και τό όπαιον.

της έπαιμιας παρουσίας Του, μητέρα τρυφερή και άκούρα- τη, εώς τό φίλερό Του μαρ- τύριο, όπου τη μητρική της αρεδιά σπαράζει ό πόθος, ή άμφισβητού ρομίσια, το ής έλε προσέπει ό γένων Συ- λειον, όπ έα της έσχίσε τά τέλη, πο ένοαλίσαν τον Εσάτηρα. Κι' Εκείνος, Θεός και Κύριος, αλλά και Άνθρω- πος και γένε μέσα στις φλέ- γες στιγές της άγωνίας Του της άνείστης, τη Μητέρα Του έν Τήν ληρμνεί. Την έπι- μετέπει στον άγαπημένον Του μισήτη. Αεπαρθένος είνε και Πά- ραγνος και Άχραντος και Ά- λίκυντος και Παναγία και Δε- πμναι τον Ούρανόν. Η έπα- παρράσεις από τό πρώτα γρά- μα της Ιερύσεως της Χριστι- ακής Εκκλησίας, όίχεται τ)

